

Racjonalista wśród świętych szczurów

Autor tekstu: Zenon Kalafaticz

W kolejnym reportażu z Indii dla *Racjonalisty* Zenon Kalafaticz pokazuje m.in., jak w praktyce funkcjonują wierzenia dotyczące karmy i reinkarnacji, którymi zachłysnęła się religijna dekadencja Zachodu. MA

Czy może istnieć jakaś granica absurdalnych wierzeń ludzkich? Zamierzamy to sprawdzić. Parę kilometrów od koczowiska „niedotykalnych” (<http://pl.wikipedia.org/wiki/Dalit>) znajduje się wieś o nazwie Deshnoke, a w niej ta oto enklawa szczęścia - szczurze królestwo. Wszyscy jego mieszkańcy są jak najbardziej szlachetnie urodzeni. Szczurzych dalitów tutaj nie zobaczymy. Wpadamy na porę posiłku. Właśnie przybyło świeże mleczko do którego od czasu do czasu dorzucane są kawałki chleba. Trzeba być naprawdę szczurem farciarzem, aby urodzić się w takim miejscu, w hinduskiej świątyni mistyczki [Karni Maty](http://en.wikipedia.org/wiki/Karni_Mata) (http://en.wikipedia.org/wiki/Karni_Mata), która żyła na tych terenach jakieś sześć wieków temu. Nie tylko się urodzić i być rozpieszczanym i dobrze odżywianym, ale od razu za życia okrzykniętym świętym stworzeniem, chociaż na tym ostatnim fakcie, podejrzewam, że szczurom najmniej zależy.

Są tutaj jeszcze bardziej szlachetne białe osobniki, prawdziwi szczurzy bramini, ale tylko jedenaście sztuk. Co do reszty to ich liczba wynosi między 60-70 tys. sztuk.

Dokładnie nie wiadomo, co tutaj zaszło, bo wersji na ten temat krąży sporo, ale niewątpliwie doszło do ostrej wymiany zdań pomiędzy Karni Matą a ówczesnym bogiem śmierci o imieniu Yama (ówczesnym, bo i jego samego w końcu śmierć dopadła i nie ma go już na hinduskim niebie). Efektem było to, jak głosi jedna z teorii, że uczniowie Karni Maty zostali reinkarnowani jako szczury. Innymi słowy, to właśnie ich widzimy teraz biegających wokół naszych nóg, tylko w nieco innej postaci. Co do białych osobników, to mogą to być wcielenia nawet samej Karni Maty wraz z jej czterema synami.

Miejsce to jest dowodem na to, że nie ma takiego absurdu na świecie, w którego człowiek nie byłby w stanie uwierzyć - oczywiście odpowiednio od dziecka indoktrynowany. Ale póki co, jako miłośnicy zwierząt, jesteśmy zadowoleni, że przynajmniej w tym jednym miejscu na ziemi, dzięki tym niezwykłym historiom, stworzenia te mogą dowoli korzystać z życia, a my z kolei możemy skorzystać z tego groteskowego i surrealistycznego szczurzego widowiska.

Dziennie pojawia się tutaj ok. 10 tys. ludzi. Zadaję sobie pytanie, co myślą ci wszyscy pobożni hindusi, gdy patrzą na takich jak my — szczurzych ateistów: jak odnajdujemy w życiu sens bez tej wiary, jak się w nim nie pogubimy, co nas przez nie prowadzi, jak możemy odróżnić, co dobre i złe, co moralne a co niemoralne. Pewnie po cichu współczują nam tego, co się z nami kiedyś stanie, tzn. kiedy dopadną nas bogowie Rama, Wisznu i Sziwa, razem z ich — i tutaj może jeszcze gorsza sprawa — szanownymi małżonkami.

Możemy sobie ironizować, ale co jeśli oni naprawdę mają rację — w końcu to najstarsza religia, wiedzą lepiej, a przynajmniej teoretycznie powinni. Wszak blisko miliard ludzi nie może się tak po prostu mylić! Nie to, że się osobiście obawiam, gdyż nie robi mi to żadnej różnicy, przegrany jestem bowiem na wszystkich frontach tak czy inaczej — od kilkudziesięciu już lat obrażam jak leci wszystkich bogów — tych obecnych i już nieżyjących. W razie czego mogę przecież powiedzieć, że

chciałem się tutaj urodzić, ale nie wyszło. Nie z mojej winy przecież.

Trzeba przyznać, że jeżdżąc po niezliczonej ilości świątyń spotykamy się tutaj z przejawami pięknych postaw międzyludzkich, pomocy najuboższym, ale trudno też nie zauważyć, że ludzie w tym celu muszą się zmagać z barierami swoich własnych wierzeń, ludzkich dogmatów, bo to właśnie one w pierwszej kolejności ich dzielą pokazując każdemu, gdzie jego miejsce na ziemi, przy czym wydaje się, że największe spustoszenie w głowach ludzkich czyni tu koncepcja karmy i reinkarnacji. Sprowadzają one każdego wierzącego na absolutne rozdroże moralne, gdzie musi dokonywać wyboru pomiędzy dobrem świętego szczura a niedotykalnej kobiety wraz z jej niedotykalnym dzieckiem.

Zenon Kalafaticz

Producent, reżyser

[Pokaż inne teksty autora](#)

(Publikacja: 19-02-2012)

[Oryginał..](http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,7775) (<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,7775>)

Contents Copyright © 2000-2012 Mariusz Agnosiewicz

Programming Copyright © 2001-2012 Michał Przech

Właścicielem portalu Racjonalista.pl jest Fundacja Wolnej Myśli.

Autorem portalu jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie niniejszym wszelkie prawa, przewidziane w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tego portalu i jakiegokolwiek jego części.

Wszystkie elementy tego portalu, wliczając w to strukturę katalogów, skrypty oraz inne programy komputerowe są administrowane przez Autora. Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tego portalu oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tego portalu i nie korzystać z jego zasobów.

Informacje zawarte na tym portalu przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów portalu Racjonalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na portalu. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki prezentuje.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych portalu pod domenami Racjonalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl